Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a Sfintei Cruci

Pace vouă! Pace vouă, fiilor, vouă, și celor care se uită să vină cuvântul Meu pe pământ și să-l așezați voi în carte și să se hrănească ei de la Dumnezeu, din masa Mea de cuvânt, masă întinsă aici, unde Eu, Domnul, Mi-am așezat locaș și carte de învățat, și merg apoi cu slava cuvântului Meu, care merge și se împarte și hrănește el cu Dumnezeu făptura toată, căci Dumnezeu Se face cuvânt, și cu el dă viață și duh de viață.

O, fiilor, e vremea postului mare la jumătatea ei, și au așezat soborul sfinților Mei crucea odihnei și a puterii sfinte în această duminică a înjumătățirii postului, o, și nu mai am sobor de sfinți pe pământ, nu mai am cum am avut la începutul bisericii Mele când îi hrăneam pe cei sfinți cu Duhul Meu, de au întocmit ei carte de cârmuire sfântă, ca să fie ea urmată și învățată bine de cei de după ei creștini iubitori de Dumnezeu și de sfințenie, că nu este cel ce iubește pe Dumnezeu, nu este decât cel ce se sfințește tot timpul, ca nu cumva să-i rămână vreme și pentru păcat, pentru despărțire de Dumnezeu prin păcat, umblând prin locuri prăpăstioase de suflet, și unde poate să slăbească și să fie înșelat de satana cu cele vremelnic plăcute, și care îi aduc apoi omului păreri de rău, zgârieturi pe față și pe suflet, dar cine urmează cartea cea pentru cârmuirea vieții, acela rămâne cu Dumnezeu și cu iubirea cea sfântă, și-Mi este Mie mângâiere și putere pe pământ un așa suflet ales.

O, am pe pământul român cuvânt scris până în clipa aceasta peste șaizeci de ani de cuvânt, de învățătură sfântă, masă caldă mereu pentru întărirea sfințeniei celor ce iau de la Dumnezeu viață sfântă să aibă pe pământ. Pun credință în cei ce se sfințesc pentru Dumnezeu și pun putere și pun iubire, că numai iubirea îl poate ține pentru Dumnezeu pe cel ce iubește de sus, din cer, așa cum Eu, Domnul, am iubit pe pământ cât am stat văzut de cei din preajma Mea acum două mii de ani.

O, fiilor de la izvor, și voi, cei ce Mă luați de aici cuvânt și mângâiere, o, măi fiilor, iată ce vă spun despre iubire și despre venirea Mea cuvânt și taină pe pământ: O, dacă iubiți să fiți curați și sfinți pentru Domnul veți înțelege și veți iubi, dar dacă nu iubiți să fiți curați nu veți înțelege pe deplin iubirea și slava ei. Așadar, fiți sfinți, căci Eu, Domnul, așa sunt, sfânt, și sunt tot o iubire, precum este scris că: *«Dumnezeu este iubire»*, și nu este altfel cu omul cel sfânt, căci el este iubire precum Dumnezeu, Cel prigonit de cei păcătoși, ca și sfinții Săi cei prigoniți de cei mai păcătoși dintre oameni și mai fără de putere, căci adevărata putere a omului este sfințenia, este crucea și viața cu cruce, sub semnul sfințeniei și al biruinței celei mari, când omul se biruiește pe sine pentru Dumnezeu, pentru cele de sus peste el.

O, cât întuneric este pe pământ, cât păcat și câtă luptă pentru păcat și împotriva celor drepți, fiilor, iar turma oamenilor este condusă și supusă de cei plini de păcătoșenie, și care mereu păcătuiesc, folosindu-se de puterea cea vremelnică a scaunelor de pe care stăpânesc peste oameni și înjosesc pe cei ce se abat de la viața cu păcat și care mereu se curățesc cu inima și cu trupul, slujind pe Domnul cu iubirea lor. Cei păcătoși i-au prigonit pe cei sfinți mereu, mereu, și așa se dovedesc păcătoși cei păcătoși, iar Eu, Domnul, spun pentru cei care au prigonit și care încă se încumetă să prigonească și să defaime pe cei ce iubesc pe Dumnezeu, și le spun lor așa:

Trebuie iubiți creștinii. Nu trebuie disprețuiți cei ce iubesc legile sfinte și cele din cer venite pe pământ să le lucreze ei, dar iată, preoții slujitori la altare prigonesc și azi pe cei ce se sfințesc. Mulțime de preoți au sosit înaintea Mea neîmpăcați cu Dumnezeu, dovediți prigonitori de creștini, căci i-au ajutat pe oamenii legii statului să le facă dosare pline de învinuiri la creștinii iubitori de Dumnezeu și de cer pe pământ și purtători de taine sfinte, împărțite de Duhul Sfânt

după iconomia cea de sus, iar azi la fel îi prigonesc pe cei dintre ei zeloși față de legile bisericii și fac peste frații lor mai rău decât fac oamenii statului, care cercetează vinovățiile sau nevinovățiile celor învinuiți. O, cine M-a judecat pe Mine acum două mii de ani? Au, nu preoții templului M-au judecat și M-au dat crucii pentru slava lor cea vremelnică?

O, fiilor, fiilor, fericiți au fost și sunt și vor fi cei răbdători până la sfârșit, căci rugăciunile lor sunt roditoare pe vecii. Voi trimite dureri și zdrobiri de suflet la cei ce au lucrat cu răutate și cu învinuire, căci se întoarce tot ceea ce au făcut celor nevinovați, și e bine să nu mai facă judecată dacă vor fi iertați și curățiți prin suferință, că iarăși spun: viața nu se sfârșește odată cu trupul, și trebuie să se îngrijească omul de vindecarea vremii lui cea cu păcat și cea cu dușmănie asupra semenilor lui în vremea lui de pe pământ.

O, fiilor, omul care nu se duce spre păcat și care nu iubește păcatul, acela îi crede pe toți cei din jur ca și pe el, neiubitori de păcat, dar cel ce iubește și se îndulcește din păcat acela îi crede pe toți ceilalți ca și pe el, iubitori de păcat, și mulți v-au lovit pe voi așa, și nu știu cum s-o mai potrivim ca să le mai stingem pornirea răutăcioasă și să reparăm inima și mintea lor, și va trebui prin suferință să-i curăț și să le sting pornirile dușmănoase și nepăsarea de suflet în care stau.

O, dacă omul ar lucra numai sfințenie pe pământ, și între om și om, Eu, Domnul, n-aș mai sta nevăzut de oameni, ci aș sta cu ei și le-aș da raiul și iubirea lui, iubirea cea pruncească, o, fiilor. O, n-ar mai fi ca bărbatul să amețească numaidecât în fața duhului de femeie și a trupului ei necuviincios față de sfințenia cerută de Domnul și dată omului s-o lucreze. Cine Mă iubește Mă ascultă și se lasă purtat ca pruncul de mânuță, iar cine nu Mă iubește nu Mă ascultă și face ca el, nu ca Mine, ba chiar și pleacă de lângă sprijinul Meu, pleacă cel ce nu atinge taina iubirii pruncești și vegheată ca să fie ea, căci Eu am spus: *«Nu este bine să fie omul singur.»*, așa am spus, căci îi prieste lui satana cel ce umblă singur, iar satana îl învață pe om neascultarea și ascunderea apoi pentru tot ce face cel care umblă singur.

O, fiilor, fiilor, dacă vreți să fiți cu inima curată față de tot și de toți, nu mai umblați singuri, nu, niciodată, ci umblați însoțiți ca pruncii cei ținuți de mânuță de cei bine veghetori și care îi păzesc de cele ce i-ar putea învinui la Dumnezeu și la oameni. Cu cel singur umblă și satana. Oile fără păstor sunt atacate de lup, și așa e și cu omul care umblă singur, este atacat de lup, de satana.

Am învățat pe creștin la începutul lucrării Mele de cuvânt și i-am spus: *«Creștine, nu sluji diavolului cu crucea la gât, căci crucea se descarcă în locurile unde se fac păcate.».* V-am învățat apoi pe voi, fiilor cu care azi Mă sprijin să vin cuvânt pe pământ și să-Mi faceți carte cu el, și v-am spus să stați în cuib zburând și să zburați stând în cuib, și v-am mai învățat să nu plecați fără casă pe cale și v-am spus să luați casa cu voi, că pe cale sunt numai oameni străini de Dumnezeu, străini de tot, și frumos v-am învățat ca să fiți ai Mei, numai ai Mei, fiilor. V-am povățuit cu nădejde și cu legi sfinte și v-am spus să nu cumpărați mâncare de la magazin și făcută de oamenii lumii, căci mâinile celor din lume sunt pline de păcat, nu sunt ca ale voastre, și v-am spus să cumpărați hrană nefăcută și s-o stropiți cu apă sfințită și s-o spălați cu apă de la voi și s-o curățiți prin rugăciune și s-o pregătiți apoi pentru pus pe masă, și să știe cât mai mulți această lucrare sfântă ce o faceți voi pentru curatul de peste voi și din jurul vostru, căci trupul are și el legile lui de la începutul facerii, când omul era cu raiul, iar raiul era cu omul. Viața de rai v-am învățat pe voi, dar cu ascultare se păstrează ea, fiilor, căci cei de la început în rai așezați n-au ascultat, iar dacă n-au ascultat M-au îndurerat pentru tot timpul, și plin de durere sunt de atunci și până azi.

Iubirea pruncească, aceasta să iubiți, și așa să iubiți pe Domnul și pe frați, fiilor. Aceasta e taina cea mai mare pe care vreau s-o am în voi așezată și cel mai fierbinte dor pe care-l am. O, fiți ca pruncii, nu ca oamenii mari, care se tot duc și se tot pricep spre păcat. Se laudă toți oamenii cu taina căsătoriei, dar cine mai păstrează aceasta ca taină? O, nu mai este între taine căsătoria oamenilor, căci este pentru desfrânare și este scris în Scripturi, că din pricina

desfrânării să-și aibă fiecare bărbat femeia sa, ca nu cumva să umble după femeie pe cale. O, nici așa nu s-a putut să se liniștească omul, și iată, pentru desfrânare se alege, bietul de el.

Iubirea pruncească, aceasta este salvarea, și de aceea am rostit cuvânt acum două mii de ani și am spus: *«De nu veți fi ca pruncii nu veți putea fi moșteni și fii ai împărăției lui Dumnezeu»*.

O, numai la Dumnezeu să vă fie gândul și inima, fiilor, căci și Eu, Domnul, numai la voi Mi-e dorul și inima Mea toată. Am grăit cu voi în duminica aceasta și am lăsat carte la voi și vor lua din ea cei ce doresc învățătura Mea, căci Eu, Domnul, când grăiesc cu voi am grijă și de cei care iau de la voi cuvântul învățăturii Mele și le dau din el ca să-l împlinească și ei și să am multă mângâiere, fiilor, că n-am cu cine să Mă mai mângâi de pe pământ, decât cu cei ce se sfințesc pentru Mine, așa cum Eu M-am purtat cu ei și pentru ei până la sânge și până la înviere apoi. Curând, curând vom cânta cântarea Paștelui, cântarea învierii, cântarea Mielului răstignit și înviat, iar până atunci iubiți postul, iubiți-l, fiilor, că e viață de rai viața cu post de bucate, e trăire îngerească o așa trăire. Când am învățat noroadele cum să vină după Mine am spus: *«Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea să Mă urmeze, căci oricine va vrea să-și scape viața o va pierde, dar oricine își va pierde viața din pricina Mea și a Evangheliei Mele o va mântui. Și ce-i folosește unui om să câștige lumea toată dacă-și pierde sufletul și ce va da el în schimb pentru sufletul său? Pentru că oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în acest neam preacurvar și păcătos, Se va rușina și Fiul Omului când va veni în slava Tatălui Său împreună cu sfinții îngeri.».* O, așa am spus acum două mii de ani, și tot așa spun și azi pentru cei ce se aleg cu Mine, și vor putea ei prin iubirea pruncească, prin viață de rai pe pământ, iar Eu, Domnul, am ales-o pe România de țară a Mea la sfârșit de timp, și în mijlocul ei Îmi desăvârșesc această taină.

O, pace vouă, pace vouă, fiilor, vouă, și celor ce iau de la voi cuvântul Meu, de hrană pentru ei! Iubirea cea pruncească s-o îmbrățișeze și ei, căci celor ce cred în Mine le dau, le dau putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, precum este scris, și-Mi fac cu ei biruința Mea, căci Eu am fost Miel, și am fost Păstor, și crucea Mi-a fost mărire, toiag Mi-a fost și slavă apoi, și sceptru sfânt să fie ea pentru fiii împărăției de sus pe pământ!

Iubire de Miel, iubire pruncească a fost și este iubirea Mea. Pe ea o dau s-o poarte și s-o lucreze în ei și în purtarea lor cei ce se leapădă de sine luându-și crucea și urmându-Mi cu ea, și aceștia Îmi sunt Mie popor pe pământ, iar Eu le sunt lor Păstor, Miel le sunt, și Păstor le sunt lor. Amin, amin, amin.

06/19-03-2017